

[Brorsen.]

offentlige Budgetter er stadig og ustandseligt gaaet i Vejret. Medens vi havde et Driftsbudget i 1928—29 paa 360 Mill. Kr., er vi nu i 1938—39 oppe paa 560 Mill. Kr. eller deromkring. Det vil altsaa sige en Stigning for Statsbudgettets Vedkommende paa over 50 pCt. Og akkurat det samme Billede har vi paa de kommunale Budgetter. Derfor har jeg naturligvis Ret i at fastslaa, at i hele den 10 Aars Periode kan man regne med, at Udgifterne aarlig er gaaet i Vejret med 40 Mill. Kr.

Ja, man kan i og for sig godt forstaa, at Udlændinge, der kommer hertil og rent overfladisk undersøger vore Forhold, maa faa det Indtryk, at det er et lille velhavende Land, vi bor i. Men saaledes er Forholdene jo aldeles ikke. Vi ved, at Danmark er et relativt kapitalfattigt Land, og det viser sig den ene Gang efter den anden, naar der skal optages nye Statslaan, at vi saa maa ty til det udenlandske Kapitalmarked. Hvad saa for øvrigt Udgifterne angaar, har vi jo stadig fra Venstres Side fremhævet det urimelige i Landbrugets Ejendomsskatter. I Løbet af de sidste 2—3 Aar er disse Skatter blevet forhøjet med 18—20 Mill. Kr., saa at de nu er oppe paa 70 Mill. Kr., hvilket svarer til Renten af en Kapital paa 1 500 Mill. Kr. Den sidste Opgørelse, vi har faaet om det Restbeløb, som Landbruget skylder i Kreditforeningerne — saa vidt jeg ved, er det den sidste —, udviser 1 900 Mill. Kr. Der er altsaa kun en ringe Forskel paa, hvad Landbruget skylder Kreditforeningerne i Prioritetslaan, og de offentlige Prioriteter, som vi under den nuværende Regerings Førerskab er kommet op paa. Ogsaa paa dette Omraade har vi, i hvert Fald indtil den allersidste Tid, talt for døde Øren, men nu er der jo lige paa Falderebet kommet et Forslag fra Regeringen — jeg finder Anledning til en passant at nævne det — om 5 Mill. Kr. til Nedsættelse af Landbrugets Skatter. Vi har udtalt, at dette Forslag ikke helt tilfredsstillende os, men som de Realitetspolitikere vi er, vil vi naturligvis til syvende og sidst gaa med til det, det er givet. Dermed mener jeg ogsaa, vi afliver den Skrøne, vi stadig hører fra vore Modstanderes Side, at vi aldrig vil medvirke til noget herinde. Jo, selvfølgelig vil vi det; naar det er fornuftige Forslag, der kommer fra de Herrer, medvirker vi, men er det noget ufornuftigt, vil vi naturligvis ikke medvirke, altsaa naar det indeholder Principper, som vi absolut og afgørende maa være Modstandere af.

Der kunde være meget at sige, men jeg maa skynde mig, det er jo begrænset, hvor lang Tid man har til sin Tale.

Jeg ved ikke, om man egentlig er klar over, hvad disse Ejendomsskatter er for en Byrde; naar man tager et konkret Eksempel, bliver man ofte bedst klar over, hvad det betyder. Naar vi tager en lille Bondegaard paa 50 Tdr. jævn Jord, kan man regne med, at den betaler 600—700 Kr. forlods i Ejendomsskatter, adskillige Steder mere, men det bliver vist nogenlunde Gennemsnittet. Og det er jo et meget stort Beløb. Her er ogsaa en Linie i Regeringens Politik, en Linie, der fører højt op, og en Linie, der efterhaanden medfører den største Risiko for Samfundet, ikke mindst paa Grund af de fremdeles usikre Forhold, der hersker for vort Erhvervsliv.

Noget ganske afgørende er naturligvis, at Erhvervslivet udnytter de Chancer, der til enhver Tid foreligger, og her er vi ved et af de springende Punkter i den politiske Debat i 1939. Vi i Venstre betragter os som Værnere af og Vogtere for den størst mulige Eksport af alle de Varer, der naturligt produceres her i Landet. En betydelig Eksportindustri, der har en naturlig Basis her i Landet, kan vi kun være glade ved. Men ikke mindst Landbrugsproduktionen bør opretholdes i størst muligt Omfang. Landbrugsproduktionen betyder for vort Land de store Tilførsler af udenlandsk Valuta og Arbejde til de mange Hænder inden for Landets Grænser.

Jeg kan ikke forbigaa en ejendommelig Udtalelse, som er faldet fra den højtærede Statsminister paa et Møde; han sagde, at dette, om en Husmand kunde levere et Par Svin mere, eller om en Gaardmand med 18 Køer kunde holde et Par Køer mere, betød beskæftigelsesmæssigt meget lidt. Jeg synes, det er en ganske usædvanlig Udtalelse for en Statsminister, for de Tal, han manøvrerer med, betyder en 10 pCt.s Forøgelse af Produktionen, og det er da givet, at denne Forøgelse vilde medføre en meget stor Forøgelse af Beskæftigelsen, ikke alene inden for Landbruget, men i hele Samfundet, for det forgrener sig jo til Haandværk, Handel og Industri. Det er saadanne Udtalelser — og dem kunde der nævnes mange af —, der gør os i højeste Grad mistænksomme over for Regeringens Handlingspolitik.

Den højtærede Udenrigsminister vil jo stadig forklare, at vi ikke *kan* eksportere mere, end vi gør, og samtidig har han for kort Tid siden i en Tale i Svendborg, tror